

סתימת הפה גורמת לאבסלה * חצי משלה בפאריס *

סיעה יושבת בצינוק * אפנדי יהודי ואריס ערבי

הלב, ודווקא בענייני בסחון הם מאד מאד חשובים. נדמה לי שהתיקון הקטן הזה, שאתם מציעים, מגלה סימפסום בלתי-נעים. בשעתו עוררתי בבית הזה ויכוח על טרמפים חזילים. גם אז באת אתה, אדוני סגן שריהבסחון, עם הישוב כלכלי. אמרתי לך כי בעניין זה, כאשר חזילים עומדים בכבישים כעניים בפתח, ומתחננים קבוצנים מרודים שיקחו אותם במכוניות — פה החשבון הכלכלי אינו במקומו. והנה היום, בחוק כזה הנוגע לחזילי צה"ל, לנכי המלחמה, לנכים שנפצעו ברובם בפעולות קרביות — אתה בא וטוען שמעית טעות קטנה. לבוא ולקטן טעות זו באיחור של שנתיים, זהו דבר שיש בו חוסר תחושה לגבי בני-אדם. אל תשכחו שצה"ל מורכב מאנשים חיים! לא כל דבר אפשר לחשב במיספרים. יש דברים שצריכים להרגיש!

עוד בזמן שדיברתי, ראיתי שהחלה התייעצות קדחתנית בין סגן-השר וראשי המערך. והנה, בגמר דברי, לא קם סגן-השר לענות, ולא נערכה הצבעה. באופן מפתיע נדחה הסיכום. הוא גם לא הופיע בסדר-היום של השבוע הבא. מפא"י פשוט החליטה, לאור ההשפעה הקשה של הברכים, לחתור על הצעת-התיקון — אולי בכלל, אולי עד להתייעצות נוספת. על כך אפשר רק לברך — ולא רק לסובת אלף הנכים הנוגעים בדבר.

שבעה שרים ביקרו בפאריס

- שאלה 1:** מאז נתכוננה הממשלה הנוכחית — מי משריה ביקר בצרפת?
- שאלה 2:** מה היו מסרות הביקור של כל אחד מהשרים המבקרים, בכל אחד מביקוריו?
- שאלה 3:** למי מהשרים המבקרים נערכו קבלות-פנים רשמיות בצרפת?

ליא רוציים הקקצבות!

שאלה 4: כמה זמן שהה כל אחד מהשרים בצרפת? תשובת שריהחוק, מר אבא אבן, השבוע:

שאלה 1: שריהחוק, שריהחקלאות, שריהתיירות ושריהשיכון — כל אחד בענייני משרדו.

מסרת הפגישות היתה להדק עוד יותר את היחסים המצויינים הקיימים עם צרפת. נוסף לשרים האלה, הוזמן שריהסעד ד"ר בורג לצרפת מטעם הבונדס, שריהדואר מר אליהו ששון שהה בה בשליחות הסוכנות היהודית, ושריהדתות ד"ר ורהפטיג כאורח לחגיגות הקהילה הצרפתית, לרגל יום הולדתו השבעים של הרב הראשי לצרפת.

שאלה 2: השרים נתקבלו בצורה אשר הולמת את מעמדם לפי מסורת היחסים הידידותיים הקיימים עם צרפת. זה כולל בחלקו גם מסיבות או ארוחות רשמיות.

שאלה 3: תקופת שהותו נעה, בהתאם לצורך, בין יום אחד ועד 4 ימים.

שאלה נוספת: לפי סעיף התקנון המאפשר לבעל שאילתא לשאול על-פה שאלה אחת נוספת, אחרי תשובת השר: האם יש קשר בין ביקורי השרים התכופים בבירת צרפת לבין העובדה שהשגרירות הישראלית בצרפת היא השלישית בגודלה באותה עיר?

שריהחוק אבא אבן: אם חבר-הכנסת הנכבד רוצה להתייחס לפעולתה או להיקפה של שגרירותנו בפאריס, ואם ירשום שאילתא בהתאם, אבהיר לו את המצב.

שאלתא זו היתה רק אחת מני רבות שנענו השבוע על-ידי השרים. בין שאר השאלות שלנו שזכו לתשובות: מדוע ערך שגריר ישראל בניו-יורק קבלת-פנים למשה דיין בשעה שזה היה בדרך להיאט-נאם; מדוע אין הממשלה משחררת ממס ציור ספורטאי (ראה מדור הספורט); מה הם סיכויי התעסוקה למורים; מדוע מסרבים בתי-המשפט לקבל ימאים כערבים לנאשמים המשתחררים בערבות; מדוע נכשלים במקצועות מסויימים עד 95 מכל הנבחנים בבחינות של רואי-חשבונות?

שאלתא האחרונה ענה שריהמשפטים ארוכות, ותוך כדי כך הודיע כי מינה ועדה מיוחדת שתבדוק את ההאשמות שאותן הזכרנו בשאלתא.

לא ניקח את ההקצבה

שבוע קיבלנו מכתב מאת חשב הכנסת. הוא הודיע לנו כי הוחלט להעניק לכל סיעה בן-כנסת הקצבה חודשית, בהתאם לגודלה, להחזקת מנגנונה. לסיעת העולם הזה — כוח חדש מגיע, לפי סידור זה, 140 ל"י לחודש. נתבקשנו להודיע למי לשלמן.

עצם הרעיון לאפשר לחברי-כנסת להחזיק עוזרים בשכר הוא חיובי, ואכן תמכנו בו מלכתחילה. זה עשוי ליעל את עבודת הכנסת. זה גם נהוג בפרלמנטים אחרים, כמו בסניאט של ארצות-הברית.

אולם הצורה שלבש עתה רעיון זה אינה מוצאת חן בעינינו. אין המדובר כאן על חברי-כנסת, כנבחרים העם, אלא על מנגנונים של סיעות. כך נוצר תקדים מפורש של העברת כספי הציבור למפלגות — תקדים מסוכן, העלול לתת גושפנקה חוקית לחלוקת-השלל המקובלת במישטר הקיים.

לכן הודענו השבוע לנשיאות הכנסת כי סיעת העולם הזה — כוח חדש מסרבת לקבל הקצבה זו.

אנחנו הסיעה הענייה ביותר בכנסת. החזקת סיעתנו בכנסת עולה לנו בכסף רב בכל חודש. אילו היינו עשירים יותר, יכולנו לחסוך לעצמנו מאמץ פיסי מפרך, לחלק את הנטל, להגביר את יעילות עבודתנו.

אבל כל הצרכים האלה הם כאין וכאפס לעומת השמירה על עקרונות. איננו יכולים לעשות את ההיפך ממה שאנחנו מטיפים לו. לא נקבל כסף בצורה זו.

תא של צינוק

איננו רוצים בהענקות ובהקצבות. אבל אנחנו נעמוד על זכותנו לקבל תנאי-עבודה מינימליים בבניין-הענק. הדבר כבר הכניס אותנו למאבק קשה.

כפי שכבר סיפרתי לך, מסרו לסייעתנו חדר קטנטן, הדומה לתא של צינוק בבית-הסוהר. אין בו חלונות. לעומת זאת יש בו אשנב למסדרון, שאי-אפשר לסגור אותו. חדר לתוכו

ביום הרביעי התחילה הישיבה בשעה 11 לפניצהריים, ונסתיימה בשעה 12, לפחות שעהיים לפני המועד הרגיל.

מדוע? לכנסת פשוט לא היה מה לעשות. באותו יום היו צריכות להישמע הצעות-חוק פרטיות. אולם בסדר-היום הופיעו רק ארבע הצעות כאלה, ושתיים מהן בוטלו ברגע האחרון.

האם חסרות הצעות? להיפך. סיעתנו לבדה הגישה כבר למעלה מתריסר הצעות-חוק, שלא הובאו לדיון. מדוע? מפני שלפי הקנוניה של סתימת-הפה, שהועברה ביוזמת מפא"י וחרות, אין לסייעתנו הזכות אלא להעלות הצעה אחת בחצי שנה. גם לסייעת קטנות אחרות נסחם הפה בצורה זו.

לכן התבטלה הכנסת. לכן התפוררו חבריה לפני הזמן. חוק מחברי ועדת-הכנסת הדנה בשאלה: האם להאריך את המושב השבועי של הכנסת, למרות שהמוסד המכונן סובל מחוסר-תעסוקה כרוני (ומלאכותי לגמרי)?

„צה"ל מורכב מאנשים חיים!"

ק לעיתים רחוקות יש השפעה ממשית מיידית לדברינו בחיכוה בכנסת. השבוע זה קרה שוב — ואותי שימח הדבר במיוחד.

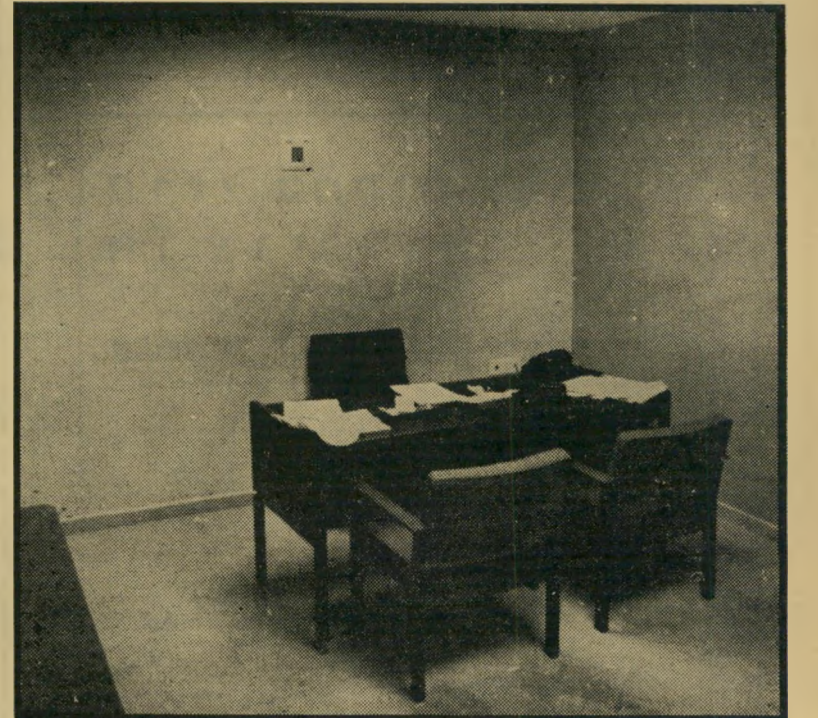
הממשלה הביאה הצעת-חוק לתיקון חוקי-הנכים, שנתקבל לפני שנה בלבד. באותו חוק נקבע כי תגמולים מגיעים לא רק לנכי-צה"ל שאחוזי-הנכות שלהם עולה על 25%, כמו עד אז, אלא לבעלי אחוזי-נכות של 19% ומעלה. הממשלה רצתה שוכים אלה יקבלו את התגמולים החל מיום 1.8.65. אך היא סעתה בניסוח החוק, ונסתבר ממנו כי התגמולים מגיעים מיום 1.4.64. החוק הועבר בחפזון, ערב הבחירות, ויתכן שהיה חלק מנסיון הממשלה לשחד חלקי

ציבור שלמים. אולם עתה באה הממשלה ודרשה לשנות את החוק, כדי לשלול מן הנכים את 16 חודשי התגמולים המגיעים להם, כביכול, בטעות.

יתכן שהתיקון היה עובר באופן שיגרת, לולא קמו שלושה נואמים ודיברו נגדו. היו אלה חיים מגוריקהן מחרות, משה בן-פורת מרפ"י ואני.

אורי אבנרי: ... יש טעויות שעליהם כדאי לשתוק... נניח שבגלל הטעות ייצאו נכים, נכי-צה"ל, נשכרים. כדאי למחול על טעות כזאת. האם במדינה כולה יכול להיות ציבור הראוי יותר להנאה מטעות, מאשר ציבור נכי-המלחמה?

... אפשר להתווכח מאיזה אחוזי-נכות צריך אדם לקבל תגמולים. אני עצמי נכה-מלחמה, ויש לי אחוזים מסויימים של נכות — למזלי אחוז קטן מאד, ולא יגיעו לי תגמולים גם לפי ההעצה הזאת. אבל הרי כל קביעה של מינימום היא בהכרח שרירותית, וגם קביעה

החדר שניתן לסייעת בכניין הכנסת

התאריך היא שרירותית. מדוע זו טעות אם התשלום מתחיל מתאריך שרירותי מסויים, ולא טעות כשהתשלום מתחיל מתאריך שרירותי אחר?

כסוף דברינו נגענו בנקודה, שרצינו לאמר אותה מוזן:

אורי אבנרי: ... יש עוד דבר אחד שאני רוצה להגיד לך, אדוני סגן שריהבסחון. היתה טענה שלמערכת-הבסחון חדרה שיטה של הנהלת פינקסיים... זה לא דבר גרוע. בסחון עולה כסף, וצריכים לחשב מהו המכסימום של בסחון שאפשר להשיגו בסכום מסויים. אבל אני רוצה לבקש — ואיני יודע אם לבקש או להזהיר: כאשר חודרת תודעה של הנהלת פינקסיים למערכת הבסחון, זה לא צריך להיות על חשבון הלב! יש דברים שהם בגדר תחושת